

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polska) w dniu 13 października 2022 r. – Rzecznik Praw Dziecka i in.

(Sprawa C-638/22)

(2022/C 482/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

Przy udziale: M.C., Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000⁽¹⁾, oraz art. 22, art. 24, art. 27 ust. 6 i art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 2019/1111 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (przekształcenie)⁽²⁾, w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, sprzeciwiają się stosowaniu przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym w sprawach o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką prowadzonych na podstawie Konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w Hadze dnia 25 października 1980 r., na żądanie Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Praw Obywatelskich zgłoszone Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie w terminie nieprzekraczającym dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie odebrania osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką, wstrzymuje się z mocy prawa wykonanie tego postanowienia?

⁽¹⁾ Dz. U. 2003, L 338, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 19 Tom 006 P. 243 – 271

⁽²⁾ Dz.U. 2019, L 178, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 13 października 2022 r. – R.A. i in./Luminor Bank AS, działająca przez Luminor Bank AS Lietuvos skyrių

(Sprawa C-645/22)

(2022/C 482/15)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące w pierwszej instancji, strony wnoszące odwołanie i strony wnoszące skargę kasacyjną: R.A. i in.

Strona pozwana w pierwszej instancji i strona wnosząca skargę kasacyjną: Luminor Bank AS, działająca przez Luminor Bank AS Lietuvos skyrių [Luminor Bank AS oddział na Litwie]

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy konsument wyraża wolę utrzymania umowy w mocy w drodze zastąpienia zawartego w niej nieuczciwego warunku, sąd może, ustaliwszy, iż umowa nie może pozostać ważna po usunięciu warunku uznanego za nieuczciwy, orzec w przedmiocie zastąpienia nieuczciwego warunku bez uprzedniego zbadania możliwości unieważnienia umowy w całości?